

മികച്ച പാവുത്ത ശതകം

— ൧൦൦ —

ജനരംജിനി,

എന്ന

മാസിക പുസ്തകത്തോടു കൂടി

നാലാപതു

ജനരംജിനി അച്ചു കൂട്ടത്തിൽ

അച്ചിച്ചു

— ൧൦൦ —

൧൯൦൪

കേരള സർക്കാർ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികളുടെ പട്ടിക

കുചലപുസ്തക ശതകം.

പരി: ശ്രീ ഗണപതയെന്നു മാ
 അപ്രിയമസ്യ.

- മ മൊല്ലാൻ ഭൂതദാലം പൊഴിയണമതുത
 നല്ല കെൾക്കുന്ന നെര
 ജ്ഞാസം മാനസത്തിൽ സഹായ ജനത
 കൈയെടുത്തുവെണം
 നല്ലൊണം ചെൻ വന്നിടണമിഹ വഴിപൊ
 ലുള്ള സന്ദർഭം ശ്രീ
 കൊല്ല രാജ്യ വസിക്കും ഭഗവതി യതിനായ്
 നിൻപദം കവിഴ്ന്നുൻ
- വ നില കാർകൂന്തൽ കേട്ടിത്തിരുകിയതിൽ മയിൽ
 പ്രിയ്യും ഫലമെങ്ങൊ
 ചലല തൊട്ടുള്ള ഗൊപിക്കുറിയു മഴകെഴും
 മാറിൽ നന്മത്തുമാലാ
 തൊളിൽ ചെത്തുള്ളൊരൊടക്കുഴൽ കരകമഖല
 കഴിമെക്കുന്ന കൊല്ലം
 കൊല്ലം ഗൊപാലവേഷം തട്ടു ചുവന്നിട
 സാര മാറായയാമു
- ജ കൃമിക്കളൊരു ഭാരമങ്ങുചിലവും
 കാഴ്ചിട്ടു കൃമാവിനാൽ
 ഭാമാരുമിണിപ്പുമാം പ്രിയതമാ
 വൃന്ദത്തെടം കൂടവെ
 ഷെമം തെടിന യാദവപ്രവരരൊ

൨

കുചലപ്രസൂത ശതകം

ഞാനിച്ഛ നന്ദാമ്മദൻ
 ശ്രീമൽപാദാവതീ പുരത്തി ലചിതാ
 നന്ദന മെവീടിനാനു
 അക്കാലത്തൊരുമിച്ചു ഭേശികൂട്രമെ
 പാദത്തിനായ് വാഴൂ യാജ്ഞ
 ചിൻകാതൽക്കു സതിന്ദ്രനാകിയ കുചല
 ലാഭിച്ചുനാം ഭൃസുരൻ
 നിൽക്കാനുള്ള ഭരിച്ചോർത്തി വകവെ
 ചിടാതെ തന്മന്ദിരെ
 നിഷ്കാമൻ ഭഗവൽപദമുതലിനെ
 ഞ്ഞുവീച്ചു വാണു സുധം
 ക്ഷോഭനം സമതാമവണ്ണം ദയീത
 ക്ഷൗഛാമ്പി പത്രത്തോളം
 ഭയാനകിതൻ വിരക്തി യങ്ങിനെ വരാ
 ഞ്ഞുപത്താപമൊടുക്കി
 ഭർത്താവിന്നരികത്തു ചെന്നു സതിമാർ
 ചുട്ടന്ന രത്നാങ്കരം
 മെത്തും പ്രശ്രയ മിശ്ര മിമ്മൊഴികളെ
 മെല്ലന്നു ചൊല്ലീടിനാൾ
 ഭർത്താവെ സച്ചി ദൈകസ്വരസന വസുധാ
 ത്വപ്തികൊലും ഭവാനി
 ക്ഷൗഛിനാസ്ഥാനമാകുന്നിവളുടെ വിവശ
 തപത്തെ ഞ്ഞുക്കുന്നു മില്ല
 ഞ്ഞുസ്മാമകാശ്ച മിക്കട്ടികളായി സഹിയ
 തുള്ളു ചൈകോല മുൾക്കൊ
 ഞ്ഞാർത്തന്മാരായ് കടങ്ങാ തുഴരികോവിളി
 കണ്ടുതും കെൾപ്പതില്ലെ

കുടലവൃത്ത ശതകം

- 9 ഇല്ലിങ്ങിനിങ്ങുണി കിന്ന യെന്നു മല്ലി
 യില്ലാഴിഞ്ഞു മിയാ നിനി യെരയില്ല
 ക്യാണുന്തി കമലാ മണയാനല്ല
 തില്ലാരു മിക്കറ്റിന ഭുഖ മകരറി ചെപ്പാൻ
 10 രണ്ടാഴും നിങ്ങൾ പണ്ടു തുരു മഹമതിൽസി
 നീട്ടു വെവ്വിട്ടതിൽ പി
 ന്നുണ്ടാകുമിട്ടു രണ്ടാരുതു കരികിൽനെർ
 വണ്നാം തമ്പുരാനെ
 ഉണ്ടാകില്ലെന്നുമാക്കും പ്രിയതമ ചെറുതെ
 കണ്ടു മിണ്ടേണിരുന്നാൽ
 കണ്ടാലും യത്നമല്ലോ വിധിയുടെ വഴിയെ
 തെന്നു കാട്ടുന്നതെല്ലാം
 11 ഏന്നതും കാണ്ടിനി വെച്ചാൽ
 നന്ദസുതാ ചലനുകണ്ടു പരിക വോൻ
 ഏന്നാൽ ഭാവിപ്രാർത്ഥിക
 ഉള്ളെന്നുഴിച്ചിയാതൊക്കയും തീരും
 12 ഉൾത്തലപമൊട്ടു നിജപതി പാഞ്ഞു വാക്യ
 മത്താപസപ്രവാണമ്പൊട്ടു കെട്ടുന്നും
 മെന്തെന്ന ഭക്തിയൊട്ടു നന്ദകുമാരകൾ
 കാൽത്താർ വണങ്ങി മനസാ നിരപിച്ചിതെവം
 13 ഒരോജീവന്നൊരൊന്നുണ്ടനുഭവ മതുതൻ
 പുല്ലുജന്മാൽതമാക
 ഒന്നൊരോരുകൾ ശത്രുാനിരസന മതിനാ
 രാലു മില്ലെത്തുകണ്ടാൽ
 പാക്കാതില്ലുഞ്ചിതാഗാമിക ഉിവമുടിയും
 തൻപ്രയത്നം നിമിത്തം
 പ്രാരബ്ധം തിന്നുതിരോഴൊഴികഴിവതിനി

൧൪

കുമാരവ്യക്ത ശങ്കരം

പ്രേമം ശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധം

൧൨

കാമ്പരം മദമരദി വിവസം

തൊടും വളർത്തിട്ടമി

സ്സമ്പത്തിൽ ലിവൾക്കുഭിച്ചു രചിയും

നന്നായി വലുങ്കിലും

മുമ്പിൽതങ്ങളിൽ വെപ്പിരിഞ്ഞുതുമത

പുനീന്നെളുമാകാത്തതാം

വഞ്ചനും ഭഗവന്നിരീക്ഷണ മിനി

കുണ്ടാ മതിന്മുലമായ്

൧൩

അനന്തപ്രണമനമെങ്കാ രന്നാമരമെലിയും

മനംനേളം നേതൻ കന്നാ മനന്തരമിതൊക്കിനാൻ

൧൪

പ്രേമാലങ്ങിനെതന്ന നന്മസുതനാ

മെൻപൊറിയെകാണുവാ

നിന്നിരാതി കഴിഞ്ഞു നാളയെതിരെ

തനപംഗി പൊയിട്ടവൻ

ധന്യ വല്ലതു മൊന്നുകൂടിയവിടെ

കാലക്കു തന്നിടണം

മാന്യന്മാരുടെ മുന്നിലങ്ങിനെ വൃഥാ!

പെല്ലുന്നതും ന്യായമൊ

൧൫

ഘവം ഭർത്താവു ചൊന്നൊരളവി ലവളി

നന്നാകാണ്ടന്നധാന്യം

രണ്ടവ വെച്ചിട്ടിച്ചു ചുരൾ തിരട്ട മവിൽ

കട്ടയെ കീറ മണ്ടിൽ

ആധുവണ്ണം പൊതിഞ്ഞുളളാരു പൊതിയെതിരെ

താൻകളിച്ചുതമ തൃഷ്ണാ

മെച്ചം കാതൻറെ കാൽത്താരടിയിന്നായവന്ന

ങ്ങിട്ടു കഴ്യിൽ കൊടുത്താൾ

൧൩ താഴിൽ തന്നി മന്നാളനുള്ള പലവാ
 രത്തിനു ഭക്ത്യാസമം
 ചാരത്തമ്പൊട്ട കൊണ്ടുവന്നൊ രവിചിന്ദ്രൻ
 ഭാഗ്യത്തെ യദൃച്ഛ്യൻ
 പാശാതപ്യ കരത്തിൽവാങ്ങിയവളൊ
 ങ്ങാനാദരം യാത്രയും
 സൈപരം ചൊല്ലിയലം മുരരി ചരണം
 വരികവാ ന്നാസ്സയാ

൧൪ കീരിത്തച്ചു കഴച്ചു കൊച്ചുമുറികൊ
 നടുള്ളൊരു താടുകര
 കിരിപ്പാളിയൺനാണുപൊയ കിടയം
 വെദാന്തമാം ഗ്രന്ഥം
 ഞ്ചിൽപ്പാതി ചിരിച്ചിലുളു വടിയും
 നാരായണ നെകുപ്പാ
 ന്നാചിട്ടുള്ളൊരവിൽ ന്നന്നിപ്പൊതിയുമായ്
 പൊയൻ കുചലാരണൻ

൧൫ സുരവരനെട ദിക്ഷാകന മൈക്കുണ്ണിയാള
 കുതിരവ കതിരാകും കുങ്കുമം ചാർത്തിയപ്പൊൾ
 മധുരിപ തിരുനാമം സാദരം ഭൃസുരന്ദ്രൻ
 മധുരവയ മുദാരം കൊരിവാരിച്ചൊരിഞ്ഞു
 ൧൯ ധരണീസുരവരൻതൻ ഭക്ഷഭാഗെ ചകൊ
 ന്തരുണരു മതുനെരം കൃഷ്ണിനാരാക്ഷമൊടെ
 തരകിട്ടുകടി വിട്ടാതുളു ക്കുളച്ചൊട്ടുകുടി
 ട്ടുടനവരനെട മുന്നിൽ പയ്യവെ പയ്യപൊയാൾ

൨൦ പൊയാലും യദൃചതി മന്ദിരണകിൽ വെദാ
 ലയാസം കിളപി വരാ.൯ വാഞ്ചരിതെങ്ങ
 കായാനുനിറ മുടയൊൻ തങ്കം ഭവാനെ

നാധിദൃഢിജനോടു കൂടി മന്ദധാരം

൧൧ പെരുവഴി നടകൊള്ളും ഭൃസുരൻ പിന്നനെകം
തെരു നഗര വിശാലഗ്രാമ ഭദ്രരങ്ങുതായും
പരിചൊടു തരണം ചെയ്യുണ്ടുപൊകുന്നനെ
ത്തൊരു വലിയമനോരാജ്യത്തി ലെത്തിച്ചുരങ്ങു

൧൨ ഇന്നിന്നന്നു നിനച്ചു താനിതുവരെ
ഒന്നു സ്വാമിയെ കണ്ടിടാ
തിന്നിത്താൻ ബത ചെന്നിടുവഴവിടെ
ഒക്കെത്താൻ തെങ്ങനനുവെ
ന്നുണ്ടിങ്ങു ഗുണം നമുക്കു വലുതാ
യിസ്സംഗതീകൾ ജഗ
സാക്ഷിക്കാരനു മറ്റു സാക്ഷി തെളിയി
ക്കൊടുനതിന്നില്ലെങ്കൊ

൧൩ പ്രഭുക്കന്മാക്കൊക്കെ പ്രണയ മരീകിൽ
പാക്കു മവരൊ
ടിരിക്കും സഖ്യാഭിഷെക്കുരു ബലവു
ചെക്കില്ല നിയതം
ഇനിക്കായാൽ കണ്ണൻ തിരുവടിയെവെർ
വിട്ടതു മുതൽ
കൊരിക്കൽ കാണാൻ കൂടവസര മണത്തീ
ല കഠിനം

൧൪ ചെച്ചുകു പാർപ്പുരുവദ്രുപദ കുതിശൻ
കാലമു ചെയ്തതു പാടു വേിച്ചുപൊലെ
വാചക്കവനവതരിച്ച മഹാജാപൻ
വെഴുചക്കു വീഴുച വരികില്ല നമുക്കു തെല്ലം

൧൫ ഘനല്ല ഭരമവിടെക്കൊരുട്ടന്തമില്ല
ചെന്നില്ലയെന്നു വരുവാനതുക്കൊടുമില്ലാ

കൃന്നല്ല സമൃദ്ധവനങ്ങളു മൊന്നുപൊലെ
തന്നില്ലമെന്ന പറയുന്നതു വെദസാരം

൨൭ ശ്രദ്ധകുചത്തിൻറവനെ
സമ്മതനാകുന്ന നാഥനാ മവനെ
കണ്ടാലൊക്കെ ത്തരണം
വന്നിട്ടുപിന്നിരിക്കു ചേരണം.

൨൮ ഓരൊന്നീവണു മാക്കുകപവു മതിനുസമാ
ധാനച്ചുചെയ്തു സാക്ഷാ
ത്താരിൽ തന്നീമണുദൻ പദേതളിരിലുറ
പ്പിച്ചുപിളിച്ച ചിത്തം
ഓരതമ്മാറ്റു ഭാവങ്ങളു മവനിസുരൻ
മെല്ലെമെല്ലെനു ചെല്ലും
നന്നരം നെഹിട്ടു കണ്ടതുഭിവ സദേശമാം
പാരകാ പട്ടണത്തെ

൨൯ നാലുണ്ടു ഗൊപുരവരങ്ങളു വക്കുന്നതെ
ന്നൊരൊത്ത രഥ്യകുട്ടുണ്ടതുപൊലെതന്നെ
ചെലൊത്തരാവണ മവക്കിരുപാട്ടുമൊറം
ശാലിച്ചിട്ടുന്നു ബത യാതൊരു പട്ടണത്തിൽ

൩൦ പ്രാകാരങ്ങൾ കവിഞ്ഞുകന്തുകയറി
പൊയിട്ടു വർഷിക്കുവാ
നാകാ യാതൊരെടത്തു മെച്ചുറിവഹ
ങ്ങൾക്കെന്നു വന്നെങ്കിലും
രാകാചന്ദ്രകരാനുഷംഗ സമയെ
നൽചന്ദ്രകാന്തങ്ങൾകൊ
ണ്ടാക ത്തിത്തൊരു ഗൊപുരാഗ്രമതിനെ
സ്സാധിച്ചു പൊരുന്നഹൊ

൩൧ കൈലാസംപൊലിരിക്കുന്നഴന്നില മണിമാ

ടംബുൾ ജാലങ്ങളുടെ
 കൊരിപ്പൊക്കുന്ന കണ്ടാൽ നിശിതൃമിനകരൻ
 യാതൊരൊടത്തു സിദ്ധം
 ഹാലഃ ലീലാവയസ്യ സ്മരസമര പരി
 ക്ലാന്തി നിശ്രാണമാരാ
 പാലൊക്കും വാഷ്ണിമാർത്തന്മാട മുഖരചിയെ
 ക്കുക്കവാണെന്നു തൊന്നം
 നമഃ വിമലാനന്ദർ ശ്രോത്രിയന്മാർ കവികൾപലതരം
 വൈദ്യരും ഔഷധിഷ്ഠകാ
 രാട്ടുകാർ പാട്ടുകാരും നിപുണഗവേഷകും
 വൈദ്യനിക ശ്രോണിതാനും
 ധാർഷ്ട്യകാർ മൊടിവിദ്യാനിപുണര മവരോ
 ടൊത്തിട്ടും മാത്രികന്മാർ
 ഭാട്ടംകൈകവിട്ടു വാഴുന്നിവർ പലരുമരോ
 യാതൊരൊടത്തസംഖ്യം
 നമഃ ധർമ്മിഷ്ഠരല്ലാത്തവ രാരുമിപ്പ
 സമ്പന്നരല്ലാത്തവരാ തഥൈവ
 ഴർമ്മാനുഭോഗം കേവലിപ്പൊരാൾക്കും
 വൻപെറ്റിട്ടും യാതൊരിടത്തുകാരിൻ
 നമഃ ഓരൊമാസങ്ങൾതൊറ്റും പരിണതശശിബിം
 ബങ്ങളൊരൊന്നു വെംമ
 വെരെ മാറുന്നെന്നെര ത്തതുകളെ മുഴുവൻ
 വെച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന
 നീരത്താർസംഭവൻ പിന്നനുപമതരമാം
 യാതൊരൊടത്തു പാക്കും
 പെന്തരൂപിപ്പുന്ദ നൽസുന്ദരതലവന
 കൂട്ടുമായ് സൃഷ്ടിചെയ്തു

൧൨൫ ഉത്തുംഗ ശ്രീവിളക്കും പരചുരുക്കുപരി
 ഗൊപരം കണ്ടു നെര
 തത്ത്യാനന്ദാമതാബ്ബിത്തിരകുടടിയെ
 നോടി യാടിക്കഴങ്ങും
 ആത്തും വിത്തും ചിരിച്ചും ധരണീസുരവരൻ
 കനയും താൻ മരണം
 മഞ്ഞാമത്ത പ്രമത്ത ക്രമവു ജനഭവി

൧൨൬ ഘഴം പിന്നെഴു മുഴിക്കടമ തടവിടു
 ന്നാഴിനെർവണ്ണരം ക
 ന്നാഴിപ്പെണ്ണോടുമൊന്നി ചെഴുനിചമണിമാ
 ട്തി ലാടൊപകമാടെ
 പാഴല്ലാതുളു സപ്പാപു മമിതരസം
 ചെഴു വാഴുന്നനെരം
 തടപ്പെട്ടുരത്തുകണ്ടപ്പെരുവഴിനടുവിൽ
 തൊഴനാ മുഴി കേവം

൧൨൭ ചിക്കുന്നങ്ങു പരിഭ്രമിച്ചു മണിമ
 യെത്തി നെഴുന്നെരറ്റു പി
 ന്നക്കണ്ണൻ തിരുമെന്നിസഞ്ചിത ദയാ
 ദാക്ഷിണ്യ ചിത്രത്തൊട്ടം
 അക്കാലത്തിലടുക്കുപുളു പരിയാ
 രത്തെങ്ങു മൊന്നിച്ചു തുൽ
 സൽക്കാരത്തിനു കെന്തു കാൽ കൈതതെര
 ന്നാഴെക്കെഴുന്നളിനാൻ

൧൨൮ ചെരും ഭക്തികലൻ നല്ലൊരുപച
 രത്തെങ്ങു മാത്താദരം
 പെരുന്നാൻ ഭൂതെന്നുവെ ണ്ടവിപദാ

വന്നെത്തി പിന്നെത്തതിൽ
പാരിരേഖിനു മിശനായ ഭഗവാൻ
താരതമ്യ പാദത്തെ വെ

ച്ചാരാൽ കെണെതിരേറ്റി അദരവെഃഃ
മരണമെ പശ്ചാതിയെ

ര. ന പാലാഴിമുഖ്യയുടെ നൽകിതുകൊണ്ടുമാട്ട
മാലെയപക മണിയിലെ ചുരുമാറ്റ കൊണ്ട
ആപിംഗനം സപകിയെ വിധയെന്താലിച്ചു
മാലിന്യമെറിന കഥകളിയെ യംബുജാങ്കുര

ര. തെല്ലെല്ലെന്നൊരു വിസ്മയം ത്രിഭവന
ശ്രോതാവ്യ ബിഭേസനാ

യെല്ലംകൊല്ല മെഴുന്നിരന്നു പരുമി
നൽപ്പട്ടിണിക്കാരനെ
തെല്ലൽപ്പെട്ടെഴുന്നീറ്റു കാൽനടയതാ
യെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നുവെ

നെല്ലാലൊകരു മെഴുന്നപൊലവിടനി
നൂൽത്താരി ചൊഴ്ത്തങ്ങിനെ

ര. മ വൃദ്ധൻതൻകൈപിടിച്ചിട്ടുജിതനപരിപൊയ്
പള്ളിമഞ്ചത്തിലെറ്റി

കൃഷ്ണാ തുറക്കുകൾകൊണ്ടുപുളകളു കഴുകി
ച്ചിട്ടുചാനാഴ് തുടന്നാൻ

ബദ്ധപ്പാടൊട്ടുകൂട മലർമകളുതനെ
രത്തു ഭരണമുന്നിയെ മെൽ

വസ്തിപ്പാനെന്നെപ്പന്നം തിരുവിളമൊട്ടു മ
ജംബു വീഴ്ചി ചുവട്ടിൽ

ര. മ ശ്രദ്ധാപരസ്സര മുദൻ മുന്നിപാദതിർന്നം
മുഹൂർത്തിലൊറ്റു വിരവൊന്നു തിർപ്പാടൻ

സിദ്ധാന്തമറ്റു മലർമതിനു മെന്തവെണ്ട
 ശ്രദ്ധാനവശ്ശമതിനാസകലം തളിച്ചു
 ഹരി മന്ദനാഭരഹിമാ ബുദ്ധാരവാം
 ഹരിചന്ദ്ര നാകലിത മംഗരാഗവും
 കുരുവിന്ദരാത്ര കരവധുചന്തിനാൽ
 നൃകന്ദാലയു മലങ്കരികൂടൻ
 വിരവൊട്ടുപുരുവിധിപൊല ചെല്ലുപി
 ന്നൊരുമിച്ചിരുന്നി തരവിന്ദാലാചന്ദൻ
 തരമഞ്ചരിഞ്ഞുകനെ മംഗള ഭാഷിണി
 വരരത്തമായരമെല്ലെ വിരിനാൾ
 കിന്നിച്ചമൊഴോലുട നിന്ദ്രനീച
 കിന്നിൽപരകന്ന നിചാപുപൊല
 മന്ദസ്മിതംചെയ്യുകിന്നനപ്പൊൾ
 മന്ദംകനിഞ്ഞൊന്നരൾ ചെയ്യിവന്നം
 ഇന്നല്ലൊസുഖിനം നമക്കു നിനയ്ക്ക
 തിഷ്ണിനിതെ നമിനെ
 വന്നല്ലൊപുനരെയു വെണമനിയി
 ക്കുമത്തിനി ക്കന്യമായ്
 മന്നെല്ലാം പരികൃശ്വമാകു മമല
 നാർതൻറാ പാദൊകേം
 തന്നല്ലെഴു ഗതിയൊന്നിപകു സുമതെ
 ധന്യോസ്തി ധന്യോസ്തിഞാൻ
 ഔട്ടപ്പിയ സചമ്പളനാട്ടായ കാണു പാനാഗ്രചിക്ക
 ന്നിയുവരെയിടയർകാഷ്ടിടാഞാൻകെക്കു വാണാൻ
 പരമിവനുസമാനം പാക്കിലൊപാരതന്ത്ര്യം
 പെരുകിനപുരുഷന്മാ രാജമിച്ഛാഭണെന്ദ്ര
 മന്നെല്ലെഴുതുകരുണാ പരിചിന്തനാകും

സാദീപനീമനീവരൻ ഭവനത്തിൽനമ്മൾ
 ഒന്നിച്ചുനേകദിവസങ്ങൾ പഠിച്ചുശാസ്ത്ര
 മണ്ണുനടന്നുതൃപ്തി കിരുന്നതുമൊഴിയില്ല
 ൧൩. ചെന്നിക്കൊണ്ടു വരണം പാകിന്നു നമ്മൾ
 കൊടുംതരത്തിൽ വകയില്ലിട്ടുപ്പിടവെപ്പാൻ
 ൧൪. നൂറുപത്തി പലനാശപയമെവരും പ
 ന്നാനിച്ഛകാട്ടീനു നടന്നതുമൊഴിയില്ല
 ൧൫. സാനുപരദമൊരു നമ്മൾ കടന്നുകാട്ടിൽ
 ചെന്നിട്ടൊടിച്ഛവികിഞ്ചിരികുമെപ്പാൾ
 പിന്നിട്ടമാനമപിലം രവിതാനുമ്പു
 കുന്നിൻപാലുയിലൊളിച്ചതുമൊഴിയില്ല
 ൧൬. നിട്ടകാറ്റു മിടിമിന്നലു കൂരിരുട്ടു
 മൊന്നിച്ചു കാറ്റു പറ്റുകാരിനെ ചാരിഞ്ഞുനേരം
 വിന്നുതപമുറന്നവിടെ നാക്കുരുകൊടരത്തി
 ലന്നത്തെങ്ങൊട്ടിയതു തീർത്തതുമൊഴിയില്ല
 ൧൭. അന്തിക്കൂണിന്നു കാണാ ഞെഴുടിപ്പുരുവരൻ

ധർമ്മ ഭാരങ്ങളെപ്പറ്റി

യന്തപുഴചെന്നകൊപിച്ചുടന്നുഷ്ടസിപ്പുറ
 പ്പെട്ടിടത കഴിയിലൊക്കായ്
 ൧൮. ഏതെലും കിട്ടിജീവൻ ശിവ ശിവന
 നിന്ധന കെട്ടുമായി
 പംഗാപിതകണ്ടനമ്മെ സ്തബ്ധനനായി
 ചെന്നുതും വിസ്മരിച്ചൊ
 ൧൯. വാചാ ചെന്നു പഠയുന്നിനി യെന്തിനായി
 തുറച്ചായ്ക്കേണിനു കഴിച്ചുതിരിച്ചുശേഷം
 ഗോദാനപംസപദി ചെയ്യുമവെട്ടതില്ല
 മൊക്കൾകു.ഡംബിനി ഭവാനുനുകൂലയല്ല

൧൪ ഇരിക്കട്ടുകാര്യം പൊരുപൊരെ വിശേഷ
നീതു നമു

കുശിക്കാനെന്നെപും തരികഗുണമുണ്ടോ
മനപധി

പൊരിട്ടുകൂട്ടി ഞോട്ടെക്കിതു വിട്ടുകലജ്ജി
കരുതെടൊ

കൊതിക്കാരൻ ഞാനെന്നവിപര ദരക്ക
നീതിവനെ

൧൫ അക്ഷേണിഭവനൊടിവന്നു മുരച്ചുഭാഷം
കക്ഷണിരുന്നിനമ പിടിച്ചുപരിച്ചുഴിച്ച

അക്ഷിണമൊക്കെമുര കയ്യവിൽവാരിവെറും
ഭക്ഷിച്ചുനല്ലുതുപൊ ലഭണംബുദ്ധക്ഷൻ

൧൬ ഒരുപിടിയവിൽ കൂടിവാരുപാനായ്

പുരപുരഷൻ തരസാതുനിത്തേനരം
അരികിലമരുക്കഴി മരുവെഗാ

ലരുതരുതെന്നരുൾ ചെയ്യുകെപിടിച്ചുൾ

൧൭ എന്നിട്ടാ ലക്ഷിതാനം ത്രിളവനപതിയും
ചണ്മുലപ്പിപെതാ

൧൮ ഞാനൊന്നും ഗുരുമായിട്ടരുളി യരികില
ജ്ജാരണൻ ബൊധിയാതെ

പിന്നീട്ടപ്പിപ്പു മായുജ്ജവ ലതുകനവ
ൻവാങ്ങയാ കൊണ്ടുപൊയ്യ

ച്ചുന്നത്രാമൊക്കെല്ലാ ടമ്മലർമകളരികെ
വന്നുമെല്ലെന്നു വിശി

൧൯ തിത്തേന്നുകേകി രസമായതിൽ മുങ്ങിമുങ്ങി

പ്രൊങ്ങുന്നനല്ല പുളകങ്ങുളന്നത്തുമുൾ
എങ്ങാമറച്ചുതുടകൊണ്ടു വരുത്തിമറ്റും

കൈലാസപുരാണം

ചങ്ങാതിയൊടു പുനരിങ്ങിനെചൊല്ലിയവൻ
 ര ഔദ്യോഗികൻ നിന്നിട്ടമിതയേമിയ
 നന്ദിയെപ്പട്ടു വെറെ
 നിലവാരംകണ്ടു കിട്ടാത്തുടനഥ കമ്മണി
 ചുമന്നയാ നമ്മെയൊക്കും
 കാവ്യത്തിനെന്തി പാശ്ചാത്യമമിതാസാ
 തന്ന ശാങ്കാ മനത്തിൽ
 ഗദ്യംസത്യംകൊണ്ടുൻ പ്രിയസഖവതാ
 ഭക്തമാം പ്രാദുരന്താൻ
 ൧൦ വായക്കംസൽക്കേതിയുളളാരിവനെ യുപചരി
 ചിട്ടുപാനായി നരംകം
 ൧൧ കാര്യംകാര്യത്തിൻ കരുവുമറ്റുമാ
 യിങ്ങു തെല്ലിപ്പു ഭദ്രം
 ഡിക്കാരക്കാർ കൊടുക്കുന്നതുകലശവും
 കാര്യം കാര്യം മൊക്കും
 നിഷ്കാമൻ താനിനിക്കൊ പാകിലതുമന
 ശ്രദ്ധിയൊന്നെ തടിക്ക
 ൧൨ സന്തോഷംകൊ മൂർത്തിരണ്ടുക്കില മയിമതിമ
 നിഷ്കൃഷ്ടം പിന്നയുംനാം
 നിത്യമാം ഭൊന്നുതന്നെ നന്ദുപനത്തിയി
 ക്കണമെ നില്ലയെല്ലൊ
 നിസുന്ദ്രപ്രമദാരം നലമൊടുകലതം
 നമ്മളെ പ്പോലതെനീ
 മൂന്നെല്ലം കൊങ്കയാളെൻ പ്രിയതമരമയും
 നിൻകൊയിനും മൊന്നെ
 ൧൩ ഇന്ദ്രകാരവചൊ മനുപ്രയതമാം
 ഭക്തപ്രദം പുരമാം

സംവാരികൾ മന്ത്രികൾ
 നെരിട്ടെടുത്തുവെ
 ശുദ്ധൻകേരി പിശാചികാ വിവരനാ
 യശ്ശങ്കൾ തുകിച്ചിരി
 ചുഡാമെനി വിറച്ചുതൊണ്ടു യിടി
 തതപം പരമേശ്വരീണു

നൃന്ദ

കണ്ണാനിന്ദിതമെനി കണ്ണിനിരയാ
 യന്നന്നതൊട്ടെന്മന
 കണ്ണാടി ടുരേന്തിലിന്നു വരയും
 കണ്ടങ്ങിരുന്നീടിനെൻ

ഇന്നിപ്പൊളിവിടെക്കു വന്നാമസാ
 മാന്യോ പചാരാ ജുഗ
 നാസ്തുതാത്തിനു പാത്രമായി ഗേവൻ
 പിന്നെന്തു ചൊല്ലുണ്ടു ഞാൻ

നൃന്ദ

ആദ്യൻ നിത്യനന്നു നദായനജൻ
 വെദ്യൻ നീക്കിടയാക്കിയാക
 സാദ്യൻ യോഗികളാ ലവസ്സനപരി
 ചെല്ലുൻ വോണെങ്കിലും
 വിദ്യാഭിന്നജ്ഞതയ പ്രതിമനാ
 നാ രായന്നൻ പിശാസു

കീസല്ലോ കാതനമെന്നു മൂന്നുതന്നുവായ്
 കാണുന്നപാധിമ്രോൽ

നൃന്ദ

ഉണ്ടാക്കുന്നു ജഗത്തശേഷവു മഹേഷ
 ബ്രഹ്മസംരൂപൻ വോൻ
 കൊണ്ടാടിട്ടുപിന്നെ പഷ്ടതനവായി
 രക്ഷിച്ചിട്ടുനൂ വോൻ
 വെണ്ടെന്നിട്ടതിനെ പൂരണകവച

സ്തോയിട്ടു നെത്രാഗനിയെ
കൊണ്ടിട്ടു സകലം കരിച്ചു ഭസ്മീകാ
പുത്രനുമെയ്യിൽ ഭവാനു

൧൩൩ ഇതിപലവിധം കരുതംഗേരിട്ടു രജ്യ
പുഷ്ടിപ്പിടും

ക്ഷിതിസുരവരൻ തന്നോടൊരൊന്നു ചൊല്ലി
മുകുന്ദനും

കുതുകമൊടിക്കുകയാ ഉന്മാടണഞ്ഞോ
രസസ്സയെ
മതിതെളിവൊടും വന്ദിച്ചൊരാഭരോപ
വർവെഴുപൊൽ

൧൩൪ മെത്തുന്നമിത്തൊടു കടൻ പരിമൃഷ്ടമായി
ട്ടാത്തൊഴുക്കിടവരും മണിമയുമെറി
മെത്തപ്പുറത്തു കിഴൊത്തു വസിക്കുമെപ്പൊൾ
ചിത്തൈരസത്തൊടിമ പിന്നയുമൊതി വിപ്രൻ

൧൩൫ സാമിൻ പാലാഴിശായിൻ മുരഹരഭഗവൽ
ഭക്തനാമെന്നൊടിപ്പൊൾ

പ്രൊമപ്രൊമച്ചു മുക്കൊണ്ടു രുളിയൊരരുള
പ്പാട്ടു സാമാന്യ മല്ലെ
ശ്രീമത്താം പള്ളിമെത്തക്ക പരിമലിനനാ
മെന്നെയെറീട്ടിരുത്തി

കൈമത്തിൽ തൃക്കരത്താൽ പദമിതുകഴുകി
ച്ചെന്നതും ചൊല്ലവല്ലാ

൧൩൬ സന്താനത്തളിരൊത്ത നിന്നിരുവടി
ത്തൊരൊട്ടു ചെരും വരെ
കൈനായാലു മലഞ്ഞിടാത്ത ഭഗവൽ
സൽഭക്തി യെകീടണം

ചെന്താർമാനിനി കാന്തസന്തതദയാ
സന്താനമെ പുയ്യദിക്കു
ചെന്തീകാന്തി കലർന്നിടുന്നിനിയുഷ
പ്പുരായി ചൊകട്ടെ ഞാൻ

൭൦ രംവണ്ണം പലതുംപറഞ്ഞു പിരിവാൻ
ഭാവിച്ചു നെരത്തുനൽ
സംവീരപരചിപ്ര കാശയമാ
വെച്ചുള്ള തന്മനിയെ
ഗാന്ത്രപ്പെട്ടിയിൽ നെത്രരസ്യ വഴിയിൽ
കൂടിട്ടു ഭോജാത്തമൻ
ഭക്തിദ്രാവകലിപു മാകിയന
ച്ചില്ലിൽ പകർത്തിടിനാൻ

൭൧ പിന്നീടുയാത്ര യറ്റിയിച്ചുതിരിച്ചുതൻ
പിന്നാലെതന്നെ യെഴുന്നള്ളു മശൊഷ്ണനാഥം
പിന്നൊക്കുമമ്പൊട്ടു തിരിഞ്ഞു പിടിച്ചുകൂട്ടി
നന്ദിച്ചു നിർത്തിയവിടെന്നു ഗമിച്ചുവിചാൻ
൭൨ സ്വീതപുതുസുധ തെച്ചിട്ടെററച്ചുകാന്തികാരും
ത്രീഭവനവേനത്തി നുത്തമപ്പുമുഖത്തു

അവവാതിദ്രവയാകുംഭക്തിയാംസിക്മകംകൊ
ണ്ടവികലനവചിത്രംചെന്തചിത്തംപതിച്ചു
൭൩ മല്ലാരിതൻ മധുരമംസവു മല്ലൽനീക്കം
സല്ലാപച്ചംവിപുല സൽകൃതിയുംകുചേലൻ
കല്ലാംമനസ്സിൽനിരപിച്ചു നടന്നുമാദ
മില്ലത്തട്ടുത്തസമയം പുനരവമൊർത്തു

൭൪ ശിഷ്ടവാക്കുള്ള വിണ്ണോർവര തരുതിലക
ഞ്ഞൊടു സാപ്പാടിനുള്ളൊ
രപ്പൊടുപ്പൊടുരപ്പാൻ ഹരി ചരി വിട്ടുവി

ഡിതമൊന്തില യത്തെൻ
 ഡാർഷ്ട്യം കൈവിട്ടുകാട്ടിടിന തിരുവിളമൊ
 ന്തിട്ടു യാചിച്ചിരുനാൽ
 കിട്ടാംമെ വല്ലതെന്നാകിലു മിതുവെഴുതെ
 പൊകയില്ലാ യിരുൻ

൭൫ കഷ്ടകഷ്ടം ക്ഷുഭംബങ്ങളെയതു മുഴുവൻ
 പട്ടിണിക്കിടുകൊല്ലം

ദുഷ്ടൻതാനെന്നതു കൊണ്ടി ഭരിതമയകടൽ
 കക്കരെ കൈത്തിടെണ്ട
 അഷ്ടിക്കൊന്നും ലഭിക്കാ അതവിടെവെഴ
 ന്നങ്ങിമൊങ്ങി കിടക്കും

ക്ഷിപ്രൈതങ്ങളൊടായ് ശിവശിപ്പുപറയു
 ന്നൊന്നുതാൻ കർമ്മഭാഷം

൭൬ അച്ഛൻകൊണ്ടെത്തുമിപ്പൊൾ മുരഹരകൃപകൊ
 ണ്ടിങ്ങവെഴുന്ന തെല്ലാ

മിച്ഛുകൊപ്പിച്ചുനിങ്ങൾ കിതുപൊഴുതുതരു
 നുണ്ടുതാൻ കെണിടെണ്ടാ
 ഒക്കച്ചുണ്ടു കിപ്രകാരം പലപട്ടതിസമാ
 ധാനവും ചെയ്തു കൊണ്ടുൻ

കാജയായ് മാറ്റുപാപാർത്ഥലോഭ മരുപും
 പത്തിയൊടൊതു ചൊൽവു

൭൭ താനല്ലാതന്നുരില്ലാ ത്തചരൊടു പൊളിവാ
 കൊതവയ്യി ചിട്ടെന്നാൻ

താനെന്നുള്ളൊരു ഭൃഷ്ടീർത്തിയു ധിപനഭൂപി
 ചെന്നതും മാത്രമല്ല
 സ്വമിക്കുള്ളൊരു നാരായണ പദപദവി
 ലൂടെയൊടുന്ന ലോക

ത്രാണോന്നിരൂപ കീർത്തിപ്രകര സുരനദി
 കൊക്കിൽ ഞാൻ വെനലത്രേ
 റ്റുവ് ധാതാവെതൊന്നെവൻ തൻതലയിലെഴുതിവി
 ട്വായവന്നായതുണ്ടു
 മെതെല്ലാം ചെയ്യിലുംപിന്നെ വിടയുമെവനും
 തെല്ലതിന്നില്ലഭേദം
 ചെതസ്സെകെണിയായി നിതിലധികമൊരു
 തന്നുമൊന്നും ലഭിക്കാ
 ചൊടിക്കാമായിരുന്നെ ന്നൊരുകറവുനമ
 കണ്ടുതും സാരമില്ല
 റ്റുവ് എപ്പംനിരൂപിച്ചു കുറച്ചുഭുഖം
 പൊക്കുന്നതെന്തെത്തവനിസരേന്ദ്രൻ
 കാവ്വണ്ണപുരിന്നു സമാനയെന്നു
 ഭാവിച്ചിടും തന്നുടെ ഭിക്ഷകണ്ടു
 വ്യാ ചരദാകൊട്ടകൾ കൊന്തളങ്ങൾ കൊടിയും
 വെണ്മാടമാടങ്ങളും
 കൂറൻസ്താദിക മെടകൊണ്ടിരുപും
 ശാലിച്ചതെൻ വിധിയും
 അറംവിട്ടൊരു പെന്തരതം മഭജലം
 വാലുന്ന കുഭീന്ദ്രരും
 മറ്റുന്നപ്പുരി കണ്ടകണ്ഠതകല
 ന്നവം നിരൂപിച്ചവൻ
 വ്യാ കണ്ടിട്ടില്ലവിദിവിധം കലശലായ്
 ഭിഗ്ദ്രാന്തിയുണ്ടാ യിതൊ
 പണ്ടുകണ്ടു രഴകുളളൊരു മര
 കൂട്ടങ്ങൾ കാണുന്നിതാ
 വിണ്ടുതൊന്നുക ഭന്നയൊ ഭ്രമവശാൽ

ഗ്രാസാർച്ചമാം പത്തനം
കണ്ടിട്ടാൻ പുനരായതി നവനീയിൽ

വൃദ്ധ

പാടില്ല യെന്നല്ലയൊ
കൃശംപൊയ് സുഖനീത്രവൃത്തിവരവു
നായിട്ടു കാരുണ്യമൊ
ദീശൻതന്ന സമസ്ത വസ്തുവിഭവം
ചെരുംസപധാമാവിഷം

ഉലശംവംസുവബുദ്ധി യെന്നിയെമ്പൻ-
പ്രാഗ്യാസനം വൈഭവാൽ
മൊഴക്കാരാടുതുല്യമായി വഴിമ
സ്വത്തികൾ നിന്നീടിനാൻ

പ്രമു

അല്ലെഴു സ്മരണം ഗണത്തൊടിച്ചെ
ന്നുള്ളൊരു പുമാതുപൊൽ
നല്ലാമച്ഛരിയികൾ നിന്നസഖിമാ
രൊന്നിച്ചു മന്ദേതരം

ചൊല്ലൊരും ബഹുവൈഷ്ട്യേണവിശെ
ഷാദിച്ഛകൈ കൊണ്ടുകൊ

ണ്ടുൾപ്പെട്ടമഞ്ഞൊടു വിപ്രവതിയെതിരൾ
കാനായി വന്നീടിനാൾ

പുഴ

സീമാതിരികൾ മണിമുഷണകാന്തികാന്തി
പുമാതിരിപ്പിടമതാം നിജപത്തനാടി
ഇന്ദ്രമാതിരികരിക്കിൽ വന്നുവക്കചെല
ചെമ്മാതിരിക്കു ബഹുവിസ്മയ മുണ്ടുവിച്ചു

പുഴ

മനസിജനനകൻറ കാന്തികൊല
നവനിസുരൻ കരതാരിനെപ്പിടിച്ചു
പനിമതി മുഖിയായ അനാദി
വിനയമൊടങ്ങുതിരരറ്റു കൊണ്ടുപൊയി

പുനൃ കശൈശയദോഷ്ഠിയാ മവളോടൊത്തു
 പിന്നഭിജൻ
 വിശാലമണി മൊതനപരിചോയി
 രുനീടിനാൻ
 വിശേഷതരികങ്കണം തിരളമാളി
 മാർ കളീല
 ജ്ജ്വലിരവിശർ മരണപനയിച്ചി
 രസ്വപത്രമം

പ്രാ ജ്ജ്വലിനിൽ ബഹുവിസ്ഫുലകൾ തരമി
 വ്യത്യസ്ത മുണ്ടുകവാ
 നാഭ്യൽപുണ്ണ ശശാങ്ക ചാരമുഖി ചൊ
 ഒല്ലെന്തെന്തു ബന്ധം പ്രിയെ
 ചൊല്ലും ഭർതൃമുഖത്തിൽനി നിതിപറ
 ചെല്ലട്ടാര നെരത്തമൊ
 മാഭ്യൽക്കൈകിലവാണി യുത്തരമതി
 നിന്ദം കഥിച്ചിടിനാൻ

പ്രവ വിശന്നം ഭാഹിച്ചും വിവശരയൊടി
 ചൊയ നിശയിൽ
 ശയിക്കുന്നെരം ഞാനൊരു തരണിവ
 നെന്നു ടരികിൽ
 പ്രശസ്തശ്രീ ചെരുന്നവ ഉദകര
 ത്താരിലുമഹൊ
 വിശേഷാൽകണ്ടെൻ തൊൻ സരസിരുഹനൽ
 കൊരകയുഗം

പുന ശരൽജ്ജ്വലൻ സ്തംഭകൈകും സ്തിലപവമുതു
 തെന്തന്നരികിൽ വ

നീരു നിട്ടുറഞ്ഞെ കരകിസലയം

കൊണ്ടുതഴുകി

പാശ്ചാതെന്നോടാ യമൃതധരസാ

ദൃശ്യമിതലും

ഗിരം മാഞ്ചേൽ പണാൾ കിലമകുടമാ

ണിക്കുകുടികാ

നാ ധന്യേനീൻപതി മാധവനപമരിച്ചുണ്ടു

രവൽ പ്രാഭവാൻ

വന്നെൻ പാദകരനിൽ നിന്നിവിടെ ഞാൻ

സമ്പൂർണ്ണ ചന്ദ്രാനന്ദന!

തന്നെ നഷ്ടയയായ ലഭിച്ചിയിനിമെൽ

കാനന്ദാ ശൂന്യക്കുടല

യോന്നിച്ചാങ്ങുണ്ടൊട്ടു മത്ര വളരെ

ക്കാലം രമിച്ചിട്ടു നി

നാഹ മെത്തും മുദാ ഞാനു മുണൻ നെരം

വിത്രപു മിന്നൽപിണയെന്തൊപൊലെ

അന്തസ്ഥി ചിഹ്നം മറഞ്ഞു പിന്നീ

യുത്തംഗ സൈന്യാദികളിങ്ങു കണ്ടു

നാഹ ഇന്ദ്രം പുത്തൻ മട്ടത്തുണ്മൊഴി ശ്രദ്ധണിയുര

ച്ചുള യാഥാർത്ഥ്യ വൃത്തം

സ്വസ്ഥൻ മൃഗിസുരന്ദ്രൻ വിരോധാട്ടു നിശമി

ച്ചിട്ടു പിന്നത്തഭാഗീം

ഉന്മാനാചെയ്തു വെഗാ ലവളൊട്ടുമൊരുമി

ച്ചിട്ടു മോദാകുലാത്മാ

സ്വസ്ഥാനാത്ത മുഴുകെ പ്രതിപദ കുതുകാ

നന്ദ മുൾക്കൊണ്ടു കണ്ടു

നാഹ തെറ്റാപ്പൂർ യഗ്നിഹോത്ര ശ്രദ്ധവും

- പുവാടിയും പാപിയും
 ധാര്യവും തിര്യഗ ലാഭകകളും
 ചുറ്റും നടപ്പുതലും
 ആനക്കുട്ടികളു മരഗ ശാലയു മതി
 ശ്രീചൈന്ദ്ര ഗോപാലയു
 സ്താനാഗാരവു മഗ്രശാലയു മത
 ല്ലലാടലും കണ്ടവൻ
 നൗ നിന്മായശ്രീകളിക്കു പുരിയെ വിശദമാജ്
 കണ്ടകേന്ദ്രോടിയപ്പോൾ
 സമ്മാദാശ്രയ് ഭക്തികുടൽ നടുവിലടി
 ത്തിട്ടു പിന്നെ കുടലൻ
 പൊന്മെട ക്രൂഡ്യാഭാഗത്തു മിതരഥി വീട്ടു
 ഭക്ത പൊൻകുട്ടിലിന്മേൽ
 ചെന്മെ ചെന്നങ്ങിരുന്ന പൂനീമതി മുഖിയൊ
 ടിപ്രകാരം പരാശ്യാൻ
 നൗ വിപന്ന ലോകാവന ലോലമാക
 മുഖെന്ദ്രകാരണ്യ മലാശ്രമോവാൻ
 അപര മിമാംസയിലെന്നവണ്ണ
 മപ്പുപ്പുലു തിവ്വൊന്നുമില്ല
 നൗ ഭക്തികുടരി വിരവൊടു കൊടുക്കും
 ഭക്തവത്സലനതാം ഭഗവാജൻ
 വ്യക്തമായ് ഭവതി നടുവളർത്തും
 ഭക്തിവളിയുടെ കായ്കളിതല്ലാം
 നൗ മാനം മത്സരമെന്നതൊട്ടിവ മനനാ
 ലോകങ്ങളെറ്റിട്ടുമെ
 പൂനം ഭക്തിയിലെകിട്ടുന്ന ധനമെ
 ഒന്നാർത്തിട്ടു പാർത്തിട്ടു നി

മാനെലും മിഴ്കുലചിന്നിതിപാതെ
 ചെരററുചൊയാൽ മരം
 താനെ തെറിമരിഞ്ഞുധഃപതിതമായ്
 ചൊമെന്നു ചൊല്ലുന്നമൊ
 ന്നുവ വിശൈകചീര പരചിദ്രസമുന്തിയാകു
 മല്ലെന്തരിതന്നുടിതാരിണയികലൊരം
 വിശ്വാസമൊട്ടു മരുവിട്ടുക സാധുശിലെ
 നിശ്ശേഷതാപവു മകന്നു സുഖം ലഭിക്കും
 നന്നു ള്ളൊന്നമൊരെ കിടച്ചു ശിഷ്ടകനത
 കിഷ്ടങ്ങൾ നൽകി ക്ഷമാ
 കഷ്ടപ്പാടുകൾ തീർക്കുവാ നവതരി
 ചുണ്ടിരു നാരായണൻ
 ഞ്ഞുൻ നമ്മുടെ ബുദ്ധി-ഭട്ടചിലവും
 തട്ടിക്കുട്ടന്തേടിനാൻ
 മട്ടൊൽവാണി യഥെഷ്ടമായ് സുഖമിയ
 ന്നൊട്ടൊന്നാൾ വാഴൂ നി
 ൧൦൦ ബുദ്ധിമൊദത്തൊടെവം ഭയിതയെടരചെ
 യ്യിട്ടു പിന്നെ കുചലലൻ
 ശുദ്ധാത്മാവായ കൃഷ്ണൻ തിരുവടികമല
 ത്താരിനെ ഭക്തിപൂവ്വു.
 നൽപ്പാനം ചെല്ലു ഗാഹ്വര്യവു മതിനൊട്ടു
 ത്തുള്ള കർമ്മങ്ങളും പി
 ശുദ്ധിക്കായ്തന്നെ ചെയ്യുങ്ങമിതസുഖമൊട്ടും
 നിസ്പൃദ്ധൻ വാണു ഗെമെര

കുചലവൃത്തശതകം സമ്പൂർണ്ണം.

Printed by T. KELU KURUP and Published by
K. Paramashwaran Namboory at the Jena Enginee Press
Sited in Arothmadhom Paramba Near
NADAPURAM.

